

Съюз на ловните работни кучета
Jagdgebrauchshundverband (JGHV)



Правилник
за
Съюзни изпитания за развъдна пригодност
(VZPO)

**Приет с решения на Общото събрание
от 19 март 2017 г.**

**Валиден от 01.01.2018 г. до 31.12.2027 г.
1-во издание 2017 г.**

Препечатване на текста или части от него,
както и обработката му в електронни системи –
само с разрешение на JGHV

Издателство Уве Грос

Формулярно издателство по кинология

Квекенберг 15

38120 Брауншвайг

ggdruck@hotmail.de

Тел. 0531 – 87 32 87

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ ОБЪРНЕТЕ ВНИМАНИЕ НА СЛЕДНОТО: ВСИЧКИ ТЕКСТОВЕ В ПРАВИЛНИКА ЗА VJP ОБОЗНАЧЕНИ ПО ТОЗИ НАЧИН: **Повторно явяване на изпит**, СА НОВИ. ОСВЕН ТОВА ОБЪРНЕТЕ ВНИМАНИЕ НА ПРЕПОРЪКИТЕ ОТ СЕМИНАРА, КОИТО СМЕ ПОСТАВИЛИ СЛЕД ПРАВИЛНИКА. ПРЕВОД НА ТЕРМИНИТЕ ЗА ОЦЕНКА НА ХАРАКТЕРА НА КУЧЕТАТА ЩЕ НАМЕРИТЕ В КРАЯ НА ПОМОЩНИТЕ МАТЕРИАЛИ.

Съдържание

Цел на изпитанията

I. Организация на изпитанието

§ 1 Общи положения

§ 2 Допускане до участие

§ 3 Заявяване за участие

§ 4 Права и задължения на организаторите

§ 5 Съюзни съдии

§ 6 Заседание на съдиите

§ 7 Изготвяне на отчет

§ 8 Предписания на правилника

§ 9 Провеждане на изпитанието

II. Правилник за изпитания на млади кучета (VJP)

§ 10 Общи положения

§ 11 Изпитни дисциплини

III. Правилник за Есенните изпитания за развъдна пригодност (HЗР)

§ 12 Общи положения

§ 13 Работа на поле

§ 14 Работа във вода

A. Обща част

B. Особена част

§ 15 Апорт на изгубен пернат дивеч и работа по влачена дия

§ 16 Послушание

§ 17 Устойчивост при изстрел на поле

Приложение към VZPO/VGPO/VPSO към бележките относно нрава на кучето по време на изпитанието

Водене на куче без ловен билет

Специални разпоредби относно VJP/HZP/VGP/VPS (JGHV VZPO/VGPO/VPSO)

IV. Приложение към VZPO

Рамкови условия на JGHV

Водене на куче само с ловен билет

Повторно явяване на изпит

Част А на Изпитния правилник – Вода на JGHV вж. § 14 на този правилник

Процедура за подаване на възражение

Допускане на изпитанията съгласно § 23 от Устава на JGHV

Забрана на съдийската дейност в случай на пристрастие

Дейност на съюзните съдии на JGHV

Максимален брой кучета, които могат да бъдат изпитани от една група съдии в един ден:

Спазване на законодателството във федералните провинции:

V. Знаци за постижения на JGHV

1. За оставане на място пред жив дивеч – Армбрустер /АН/.
2. Знак за злоба към хищници (/).
3. Знак за преследване с глас (\).
4. Знак за апортьор на загубен дивеч (Vbr).
5. Изпитание за надеждно апортиране (Btr).

VI. Други разпоредби

Цел на изпитанията за развъдна пригодност

Смисъл и задача на развъдните изпитания е установяването на природно-унаследените качества на ловното куче за целите на неговата пригодност за бъдещо използване като многостранно работещо ловно куче и като развъдно куче. Изпитанията за развъдна пригодност служат още за установяване на развъдната стойност на родителите, изразяващо се в качеството на наследствените белези, предавани на поколението, което се улеснява при оценяване на възможно най-много кучета от дадено кучило. Изискванията на ловната етика определят като най-важна работата на ловното куче след изстрела. Поради тази причина съдиите имат за задача да следят с особено внимание ония качества и особености на кучето, които правят възможно установяването на надежден апортьор на загубен дивеч, а именно много добър нос, допълнен от желание за намиране

и желание за работа по следа, както и психическата устойчивост, проявяваща се в спокойствието, в концентрацията и в издръжливостта при работа. Най-важната задача на съдиите трябва да бъде разпознаването и отличаването на онези кучета, които заради своите качества са най-ценни за развъждането им като кучета за ловно ползване.

I. Организация на изпитанието

§ 1 Общи положения

(1) За всички изпитания са валидни рамковите условия на JGHV – виж приложенията към този правилник.

(2) За провеждане на развъдните изпитания (VJP и HZP) на JGHV са упълномощени само клубове – членове на JGHV (развъдните клубове и обединения на породите кучета, работещи със стойка, както и специализирани клубове за провеждане на изпитания и ловни сдружения).

(3) а) Съобразявайки се с изискванията на законодателството на съответната провинция Съюзното изпитание за млади кучета VJP може да се провежда само на пролет, най-късно до 01 май, а Есенно изпитание за развъдна пригодност HZP - само през есента от 01 септември нататък.

б) Изпитанията VJP и HZP се провеждат като правило в един ден. Ако в случай на липса надивеч е невъзможно изпитанието да се проведе в рамките на един ден може да се продължи на следващия ден. Това се решава на съвместно заседание на съдийската група с водачите на кучетата. Ръководителят на изпитанието е длъжен да обоснове това решение в доклада си. Това положение не важи за развъдните изпитания на развъдните клубове, членуващите към JGHV.

(4) Предпоставка за добросъвестно и старателно провеждане на изпитанието е наличието на добре задивечени с дребен дивеч площи за работа на поле. В случай, че съществува възможност по време на HZP да се стреля по пернат дивеч, това се публикува в обявата за организирането на изпитанието. Отстрелването на пернат дивеч трябва да е разрешено за всички участници в изпитанието.

(5) Дадено развъдно изпитание (VJP, HZP) може да се провежда съвместно от повече клубове. В този случай един от тези клубове поема под свое ръководство организацията и провеждането на изпитанието по условията на правилника, както и за изготвянето на доклада за него.

(6) а) При изпитанието VJP на една съдийска група могат да бъдат разпределени най-много 5 кучета.

б) При HZP е възможно формирането на специализирани съдийски групи по дисциплини. При записани до 20 кучета всяка специализирана съдийска група трябва да изпита на определените ѝ дисциплини всички кучета.

с) При изпитване на работа на поле и във вода ръководството на изпитанията може да направи изключение. Съдийска група „Поле“ има право да изпита за един ден не повече от 6 кучета само на работа на поле.

д) В случай, че дадено HZP се провежда така, че всяка съдийска група трябва да изпитва определените ѝ кучета по всички дисциплини, една съдийска група може да изпитва най-много 4 кучета, когато това изпитание се провежда с работа по заешка следа и най-много 5 кучета, когато изпитанието е без заешка следа.

§ 2 Допускане до участие

(1) Допускането на кучета до участие в развъдни изпитания се основава на устава и рамковите условия на JGHV – виж приложенията към този правилник.

(2) Кучетата трябва да са родени в предходната календарна година. Освен това до участие се допускат и до три месеца по-възрастни кучета. Допълнително за участие в HZP се допускат кучета, родени в същата календарна година.

§ 3 Записване за участие

(1) а) Записването за изпитание за развъдна пригодност трябва да се извърши от собственика или от водача на съответното куче посредством актуалния формуляр №1.

б) Данните във формуляра трябва да съвпадат с тези от родословното свидетелство на кучето, да са изписани старателно и пълно с четлив петачен шрифт и трябва да бъдат проверени от ръководителя на изпитанието.

с) Ръководителят на изпитанието има право да върне или да допълни непълно или нечетливо попълнените формуляри.

д) Към заявлението се прилагат копие на родословното свидетелство и копия на удостоверенията за преминати преди това съюзни изпитания и получените знаци за постижения.

(2) а) Собственикът на записаното за участие куче трябва да е член на клуб, членуващ в JGHV.

б) Собственикът и водачът се подчиняват на изискванията на този правилник от момента на подаването на заявлението за участие на кучето.

с) Един водач може да води на едно развъдно изпитание не повече от 2 кучета.

д) На организаторите на изпитанието е разрешено да ограничат правото за участие само до членове от техния клуб или да дават преимущество на техните членове при записването.

е) Единствено развъдните клубове имат право, при самостоятелно организиране на развъдно изпитание, да ограничат участието само на развъжданата от тях порода. Всички останали клубове, при организирането на свои изпитания, включително когато това е съвместно с даден развъден клуб, са длъжни да допускат всички кучета, чиито развъдни клубове са членове на JGHV.

(3) Водачът на кучето е длъжен да докаже наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ за своето куче, която да има достатъчно застрахователно покритие.

(4) а) Преди започването на изпитанието водачът на кучето е длъжен да представи на ръководителя на изпитанието документите на кучето в оригинал, неговия имунизационен паспорт с доказателство за валидни законовоизискуеми имунизации, както и своя валиден билет за лов. При извънредно обстоятелство „Водене на куче без ловен билет“ се прилагат рамковите условия в приложението. Ако това не бъде изпълнено, кучето не може да бъде изпитвано, а таксата за участие не се връща. Ръководителят на изпитанието е длъжен да провери съответствието на документите с изискванията на правилника и вписванията в родословното свидетелство. При наличие на грешки или липсваща информация в представените документи кучето може да бъде изключено от изпитанието без връщане на таксата.

б) Подаването на заявление за участие на кучето поражда задължението за заплащане на таксата, дори когато въпросното куче не се яви на изпитание, освен ако таксата не бъде изискана обратно преди изтичане на срока за записване. В случай, че определената такса за едно куче не постъпи до края на обявения срок, не е възможна претенция за допускането му до изпитание. Не е възможна претенция за

върщане на заплатената такса за участие на записани, но неявили се на изпитанието кучета.

§ 4. Права и задължения на организаторите

(1) Организиращите дадено изпитание клубове трябва да обявят в службата за водене на развъдния регистър на JGHV, преди изтичане на срока за записване, датата и условията за предвижданото провеждане на изпитание, както и да изпратят обявата за публикуване в неговия печатен орган. В обявата за HZP трябва да бъде посочено дали ще бъде с или без заешка следа.

(2) Организаторът трябва да определи ръководител на изпитанието, отговорен за неговата подготовка и провеждане. Ръководителят на изпитанието трябва да бъде вписан в актулания списък на съдиите на JGHV като съюжен съдия по съответните изпитни групи дисциплини. Той има право при това изпитание да бъде в ролята на съюжен съдия.

(3) Номерът от племенната книга и евентуално номерът от германския развъден регистър на работните кучета – DGStB на записаното за участие куче, както и тези на родителите му се вписват в програмата за изпитанието. **Ръководителят на изпитанието е длъжен да провери съответствието на номерата на татуировките и чип-номерата с тези, които са вписани в родословните свидетелства.**

§5 Съюзни съдии

(1) **Съюзните съдии трябва да са вписани в актуалния списък на съдиите на JGHV и трябва да имат разрешение за съдийстване в съответните**

специализирани групи (вж. § 6 (2) от Правилника за работата на съюзните съдии - OfdVRW).

(2) Съдиите и ръководителите на съдийските групи се избират от председателя на УС на организиращия клуб или по негово поръчение – от ръководителя на изпитанието.

Ръководител на съдийска група може да бъде само съдия, който самостоятелно е обучил и успешно водил на развъдни изпитания няколко кучета.

(3) Единствено по изключение, при непредвидимо отпадане на даден съюзен съдия, опитен ловец, който е и водач на ловно работно куче (евентуално стажант-съдия) може да бъде назначен като заместващ „Извънреден съдия” към другите двама съюзни съдии в съдийската група. Тази промяна трябва да бъде обоснована във формуляр 2 (съобщение).

(4) а) Във всяка съдийска група, за всяка изпитвана дисциплина, трябва да има най-малко 3-ма съюзни съдии.

б) Ако в една съдийска група преценката на един съдия е в противоречие с преценките на другите двама по смисъла и съдържанието на Правилника за изпитанията, той трябва да докладва за това положение на ръководството на изпитанието на заключителното съдийско съвещание.

Окончателната оценка се отлага за тогава.

в) Ръководителят на една съдийска група отговаря за своята съдийска група и носи отговорност най-вече за точното по смисъл и значение спазване на изискванията на правилника за изпитания. Той е единственият говорител на съдийската група. Другите съдии могат да правят разяснения пред трети лица по отношение на изпитанието само със съгласието на ръководителя на съдийската група.

г) След като съдийската група е съгласувала помежду си съответните преценки ръководителят ѝ или упълномощен от

него съюжен съдия (стажант-съдия) трябва да направи разбор и да обяви временните оценки на показаната от кучето работа на водача и другите участници от групата (открито съдийство). Всеки водач има право да изиска от ръководителя на съдийската група информация за поставената оценка и точки, след като неговото куче е било изпитано.

§ 6 Съвещание на съдиите

(1) Преди началото на всяко изпитане трябва да се проведе съвещание на съдиите, по възможност в присъствието на водачите, за постигне на съгласуваност между съдиите и стажант-съдиите и възможно уеднаквяване на критериите по

отношение на правилниците за изпитания и по този начин гарантиране на уеднаквено оценяване на всички кучета.

(2) След приключване на изпитанието на всички кучета трябва да се проведе заключително съвещание на съдиите за обсъждане на решенията на съдийските групи по отделните дисциплини, ако дадено HZP е с провеждане в специализирани съдийски групи, ако е поставена оценка „отличен“, ако са възникнали разногласия в дадена съдийска група или ако са възникнали особени обстоятелства. Когато е поставена оценка „отличен“ (12) ръководителят на съдийската група трябва да обоснове това писмено.

(3) а) Преди началото на съдийското съвещание отделните съдийски групи трябва да са уточнили оценките и точките на изпитаните от тях кучета с уговорка за евентуално допълване на преценките за използване на носа, послушание, водимост и евентуалните апортни постижения. При непозоваване на

такава уговорка последваща промяна на вече обявените оценки е възможна само при случай на неправилно прилагане на правилника за изпитания.

b) При изпитания в съдийски групи по отделните групи дисциплини, на съдийското съвещание, ръководителят на съдийска група „Поле“ прочита поставените там оценки и точки. Към тях трябва да се съобщят наблюденията на съдийските групи „Вода“ и „Влачена диря“ по отношение на използване на носа, водимост и послушание. Точките за използване на носа, водимост и послушание се оформят окончателно от съдийска група „Поле“ при отчитане на преценките на другите съдийски групи.

c) оценките на съдийските групи в дисциплината „Радост от работата“ се оформят като усреднена оценка. Точките се определят като цяло число, вписват се в таблицата с оценките и се умножават по съответния коефициент.

d) оценките и точките на кучета, които по време на изпитанието са отпаднали, които не са издържали или са били изключени от изпитанието също трябва да бъдат прочетени на съдийското съвещание, доколкото са били поставени преди отпадането на кучето от изпитанието. Съответните ръководители на съдийските групи трябва съобщят причината и в коя дисциплина кучетата са отпаднали.

(4) a) При прочитане на оценките трябва да бъдат съобщени и работните точки (LZ).

b) Точките (работните точки) се вписват в таблицата като цели числа и се умножават по съответния коефициент (FwZ). От това умножение се получава цифрата на работните стойности, т.е. за всяка дисциплина тя е производната от стойността на постижението и от значението на тази изпитна дисциплина. Особеностите при оценяване на апортни постижения трябва да се отчитат.

с) Съдийското съвещание определя окончателното класиране на изпитанието в зависимост от получените точки.

d) Препоръчва се при еднакви точки класирането на кучетата да става в следната последователност: злоба към хищници – подаване на глас (следо̀гласно или на виждане) – послушание – възраст.

(5) а) Накрая съдийското съвещание определя крайният резултат от изпитанието. Резултатът от изпитанието може да бъде само „издържал с _____ точки” или „не издържал” (с писмена обосновка за причината за неуспешно положение изпит).

б) Оформените на съвещанието на съдиите оценки и работни точки за всяко куче поотделно, както и евентуални забележки, се отразяват:

- за VJP във формуляр 3 (изпитна таблица),

- за HZP във формуляр 5 (изпитна таблица)

която трябва да бъде подписана от 3-ма съдии и ръководителя на изпитанието.

(6) Резултатът от изпитанието заедно с мястото и датата на провеждане трябва да се впише в родословното свидетелство на кучето, подписва се от ръководителя на изпитанието и се подпечатва с щемпела на организиращия клуб. При HZP се отбелязва дали е било с или без заешка следа. Вписването и печата не трябва да заемат повече място от един машинописен ред. Резултатът в дисциплината „Претърсване с патица в обрасъл водоем” трябва да се впише в родословното свидетелство на кучето от ръководителя на изпитанието.

(7) Ръководителят на изпитанието е отговорен резултатите да бъдат вписани в родословните свидетелства на всички явили се на изпитанието кучета, също и на ония, които не са

издържали изпитанието или чиито водачи са прекратили изпитването им. В такива случаи трябва наред с резултата от изпитанието да се посочи с думи и причината за отпадането.

(8) Родословното свидетелство и таблицата с резултатите са предават на водача на всяко куче веднага след обявяване на класирането.

§ 7 Съставяне на доклад

(1) а) Ръководителят на изпитанието е длъжен в рамките на 3 седмици след изпитанието да предостави на службата по развъдния регистър на JGHV пълен комплект изпитни документи посредством актуалния формуляр (www.jghv.de - Service — Formulare).

Ако докладът от изпитанието с всички приложения за VJP не е предоставен на службата по развъдния регистър най-късно до 15 май, а за HZP – най-късно до 15 ноември от изпитната година, организиращият клуб трябва да плати глоба на JGHV (Виж указанията на раздел E, абз. 8 на Правилниците на JGHV).

b) Организаторите и ръководителите на изпитанието носят пълната отговорност за това докладите за изпитанията да постъпят в службата по развъдния регистър в рамките на установения срок и да бъдат предоставени за публикуване в печатния орган на съюза.

c) Службата по развъдния регистър трябва да върне на ръководителя на изпитанието непълно, неправилно или нечетливо попълнени формуляри за корекция.

d) Неплащането на глобите води до отпадане на вписването на резултатите от VJP или HZP в развъдния регистър (DGStB) на JGHV.

e) Ущърбът и регресните претенции на водачите, собствениците и развъдчиците, предизвикани от

невписването или от по-късното вписване са за сметка на организиращия клуб.

(2) Трябва да се представят:

a) общ доклад, в който трябва да се отразят особеностите и евентуалните трудности при прилагането на правилника за изпитания.

b) формуляр 2 (известие). В този формуляр трябва да бъде отговорено на всички въпроси подробно и четливо (печатен шрифт). В случай, че изпитанието е било проведено съвместно от повече клубове трябва да се посочи кой е отговорният клуб.

c) Заявленията (формуляр 1) на всички записани за участие кучета, включително и на допълнително вписаните, на неявилите се и на неklasираните.

d) Формуляр 3 за VJP и формуляр 5 HZP за всички явили се кучета в два екземпляра.

e) В случай, че на дадено HZP част от кучетата са изпитани със заешка следа, а другата част – без заешка следа се изготвят отделни доклади – доклад за кучетата, изпитани със заешка следа и доклад за кучетата, изпитани без заешка следа.

(3) Резултатите от изпитанията, своевременно обявени в службата за водене на развъдния регистър, се вписват в развъдния регистър DGStB в раздел II за VJP и в раздел III – за HZP обединени по кучила. Вписват се и кучетата, неиздържали изпитанията, както и писмено се обосновава причината за неиздържане на изпитанието.

§ 8 Предписания в правилниците

(1) Организиращият клуб носи съвместно с ръководителя на изпитанието пълната отговорност за спазването на правилника при провеждане на изпитанието.

(2) Изпитания, които не са проведени съгласно изискванията и предписанията на този Правилник за изпитания не могат да бъдат признати. Резултатите от тях не се отразяват в DGStB.

(3) а) Разгонени кучки могат да бъдат допуснати до участие в изпитание VJP/HZP само с изричното разрешение на ръководителя на изпитанието.

Водачите на разгонени кучки са длъжни да съобщят за състоянието на кучетата на ръководителя на изпитанието и на съдиите на техните съдийски групи преди началото на изпитанието.

б) Ръководителят на изпитанието, съдиите и водачите носят отговорност за това работата на всички останали участващи кучета да не бъде повлияна от присъствието на разгонени кучки.

(4) а) Воденето на кучетата с дресировъчни помощни средства (дресировъчни нашийници и техни заместители) не е разрешено.

б) При провеждането на изпитанието цялото количество дивеч за влачени дири трябва така да се съхранява и транспортира, че да не може да поема чужди миризми.

(5) Водачите, притежаващи валидни ловни билети трябва да носят билетите си и да бъдат на изпитанието с оръжие и достатъчен брой патрони.

(6) а) Всички участващи в изпитанието трябва да спазват указанията на ръководителя на изпитанието, на съдиите и на организатора. Те не трябва да пречат на работата на кучето и водача и да не затрудняват работата на съдиите за изпитването на кучетата съгласно изискванията на правилника.

- b) Кучетата, които не са извикани за работа, трябва да се водят на повод. Скимтящи или създаващи друг шум кучета трябва да се държат на разстояние, от което да не могат да бъдат чувани от работещото куче. Водачите са отговорни за това, при повикване за работа да са готови да се явят с кучето си.
- c) По време на работа на дадено куче зрителите трябва да са толкова отдалечени зад водача и съдиите, че да не пречат на работата на кучето.

(7) Ако дадено куче откаже да работи на дадена или на повече дисциплини трябва да бъде изпитано в интерес на развъдната дейност. Трябва да се вземат предвид специалните изисквания за работа във вода. Това важи и тогава, когато кучето може да покрие изискванията за ловно ползване.

(8) От изпитанието може да бъде изключен, без право на връщане на таксата за участие, този, който:

- a) умишлено попълва неверни данни за своето куче в заявлението за участие;
- b) пуска кучето да се движи свободно, без то да е извикано за работа;
- c) който не се явява с кучето си при повикване;

d) умишлено прикрие разгоненото състояние на своята кучка или

e) който не се съобрази със специалните изисквания на ръководителя на изпитанието или на съдиите;

f) Кучета, чиито водачи с поведението си вредят на репутацията на Развъдните клубове за ловни кучета преди, по време и след изпитанието (нарушение на правилата за

лов и за защита на животните, обиди към съдии или членове на клубове, изпълняващи ръководни функции и др.).

(9) За предявяване на възражения относно резултата от изпитанието трябва да се прилага арбитражния правилник.

(10) Всеки опит за последващо оспорване на решенията на съдиите или на решението на арбитражната комисия, в случай на предявено възражение, както и всяка проява на неправомерна критика по отношение на безпристрастността на съдиите може да бъде наказана с изключване от организиращия клуб или със забрана за водене на кучета на изпитания за даден срок или завинаги на изпитания на този клуб. Резултатът от такава процедура трябва да се съобщи на управителя на JGHV.

§ 9 Провеждане на изпитанието

(1) Задължителни и препоръчителни изисквания

a) Този правилник за изпитания включва „задължителни“ и „препоръчителни“ изисквания.

b) Задължителните изисквания, дори и в негативната им форма - например „не може“ трябва да се изпълняват задължително във всичките им детайли както при изпитанията на кучетата, така и в пълно съответствие с всички останали условия на този правилник.

Куче, което не изпълнява дадено задължително изискване може да получи на съответната дисциплина единствено оценка „незадоволителен“ (0 точки).

c) Неизпълнението на дадено препоръчително изискване води до съответното намаляване на оценката.

(2) Оценки и работни точки

a) За постиженията на всяко куче съюзните съдии трябва първо да определят оценката. Тъй като природните заложи при

младото куче при различни ситуации често се проявяват по различен начин, за оформянето на окончателната преценка служи цялостно придобитото впечатление с отчитане на възрастта и нивото на обучение на кучето. Едва след това, в рамките на оценката, следва оценяване с точки.

b) Изпитанието могат да издържат ония кучета, ако по всички дисциплини са получили най-малко удовлетворителен (3 точки) (работни точки).

c) Оценки за форма и косъм на развѐдни изпитания не се поставят, но забелязани телесни отклонения трябва да се вписват.

d) Изисквания за единодушно поставяне на 11 и 12 точки при изпитания за развѐдна пригодност:

Смисълът на 12-точковата система е чрез диференцирана и възможно най-уеднаквена преценка да се постигне изразителен и достоверен изпитен резултат и да бъдат излъчени особено надарените, пригодни за развѐждане кучета. Важните за развѐдната стойност и за наследствено предаваните качества оценки „отличен“ (12 точки) и в рамките на оценката „много добър“ -11 точки, биха могли, по смисъла на Правилника за изпитания за развѐдна пригодност (VZPO) и по смисъла на преценката на развѐдната стойност и наследствено предаваните качества, да бъдат давани само за действително изключителни, съответно за над средно ниво, качества.

Оценката „отличен“ 12 точки може да се дава само ако най-малко още една работа на кучето е оценена с оценка „мн.добър“ с най-малко 10 точки. Ако по време на изпитанието, преди или след това, кучето покаже една или повече работи с по-нисък резултат 12 точки не могат да се дават.

Оценката „Мн. добър“ е разделена на три нива като 10 точки съответстват изцяло на изискванията, описани в отделните

дисциплини на този правилник. За даването на 11 точки кучето трябва да покаже работа надминаваща това изискуемо ниво. При това, по време на изпитанието кучето трябва да покаже най-малко още една работа за оценка (мн.добър). Ако в хода на изпитанието, при друга възможност, работата на кучето е оценена по-ниско от (мн.добър) не могат да се дават 11 точки. Не се разрешава многократно доказана работа за 10 точки да бъде оценена на 11 точки.

Работа по следа: оценка „отличен” = 12 точки.

12 точки трябва да се дават само тогава, когато дадено куче работи концентрирано по следа, която заради съществуващите трудности на терена (например: засуха, силен вятър, земя без растителност, пътища, водни канали и т.н.), с отчитане на времето на нейното престояване, е трудна за работа, при това на дължината на следата се отдава значение в съответствие с

трудностите на терена и тази работа кучето е потвърдило най-малко с още една работа по следа, която е била оценена с 10 или повече точки.

Ако по време на изпитанието другите работи на кучето по следа бъдат оценени с по-малко от 10 точки, трябва да се избягва поставянето на 12 точки.

Работа по следа: оценка „мн. добър” = 11 точки.

11 точки могат да се дават само за действително концентрирана, изразително подчертана от желанието за проследяване на следата и на нейното надеждно следване, работа на кучето по следа, преминаваща през променящи се условия на терена, чиято дължина трябва да е в съответствие с трудностите на терена. Поставянето на 11 точки изисква потвърждение на това над средно ниво качество чрез минимум още една работа, оценена с „мн.добър”. По-слаби

оценявания в хода на изпитанието изключват поставянето на 11 точки.

Използване на носа: оценка „отличен“ = 12 точки.

12 точки трябва да се дават само за необикновено и изключително използване на носа. Улавянето с носа от много голямо разстояние на миризмата на различен вид дивеч, птици, стари следи и т.н. могат да бъдат ценни индикации. Кучето трябва многократно да докаже своето отлично използване на носа. Условие за поставянето на 12 точки при HZP е оценката за използване на носа при работата във вода да бъде с най-малко 10 точки.

Използване на носа: оценка „мн. добър“ = 11 точки.

11 точки могат да се дават само тогава, когато при работа на поле, кучето многократно покаже убедително използване на носа, а при работа във вода (при HZP) ползването на носа бъде оценено с оценка „мн.добър“.

Търсене: оценка „мн. добър“ = 11 точки.

11 точки могат да се дават само тогава, когато кучето търси старателно, уверено, планомерно и упорито и при това изразително дава да се разбере , че иска да намери дивеч. Кучето трябва многократно да покаже устойчивост на това си качество, както и постоянство в определен промеждутък от време.

Стойка: оценка „мн. добър“ = 11 точки.

Стойката се оценява с 11 точки когато кучето застава на стойка пред всеки, уловен с носа, лежащ дивеч (птица или заек) и остава толкова дълго, че със спокоен ход водачът да може да се приближи (HZP) за да го отведе или преди това дивечът напусне укрытието си. Само при особени трудности пред неустойчиво лежащ дивеч, когато кучето от голямо разстояние

със заставане на стойки и протяжки застави дивеча да спре стойката трябва да бъде оценена по-високо (11 точки). Това ценно качество на стойката кучето трябва да потвърди най-малко още веднъж с оценка „мн. добър”. Ако в хода на изпитанието при друга възможност за стойка кучето бъде оценено с по-ниска оценка от „мн. добър”, то не може да получи оценка 11 точки.

Водимост: оценка „мн. добър” = 11 точки

11 точки могат да бъдат давани само тогава, когато при случаи на работа на поле или във вода (H2P) кучето поддържа много добър контакт със своя водач постоянно, дори от по-голямо разстояние, като при това дава възможност да се оценят всички положителни елементи на добрата водимост.

Радост от работата: оценка „мн. добър” = 11 точки
11 точки могат да бъдат присъдени само ако кучето демонстрира постоянно добро желание за работа по време на всички дисциплини на полето и водата.

Претърсване с патица в обрасъл водоем с оценка „отличен” = 12 точки

12 точки могат да се присъдят само тогава, когато, след изпращане с еднократно подадена команда, кучето работи самостоятелно след невидимата за него в укритието патица или съответно по нейната плувна следа и при това или хваща патицата или така я прогонва от укритието така, че тя да може да бъде отстреляна. Работата трябва да бъде в условия на висока степен на трудност и да поставя съответните изисквания за издръжливост и упоритост на кучето.

Претърсване с патица в обрасъл водоем : оценка „мн. добър” = 11 точки.

11 точки могат да се присъдят само тогава, когато без съществено подпомагане от страна на водача кучето работи упорито и концентрирано след патицата в укритието, съответно по нейната плувна следа.

е) Съюзните съдии трябва да си водят бележки за всеки път, когато извикват кучето за работа. За всяка работа на кучето съдиите трябва да отбележат колко пъти кучето е работило по дивеч, колко пъти е работило на заешка следа, както и трудностите и продължителността на тази работа.

ф) На отделните оценки съответстват следните точки:

Отличен	12 точки
Много добър	11 точки
	10 точки
	9 точки
Добър	8 точки
	7 точки
	6 точки
Задоволителен	5 точки
	4 точки
	3 точки
Незадоволителен	2 точки
	1 точка
	0 точки
Не изпитан	-----

г) Трябва да се отчита, че една чиста и без забележки оценка „мн. добър“ означава 10 точки. Една чиста оценка „добър“ означава 7 точки, а една чиста оценка „удовлетворителен“ – 4 точки. 11 точки са повече от чиста оценка „мн. добър“ и могат да се дават само тогава, кучето е работило убедително многократно по дадената изпитна дисциплина.

На дисциплините за придобити качества при НЗР при оценка „мн. добър“ могат да се дават най-много 10 точки.

h) Оценка „отличен“ с 12 точки може да се дава само по изключение за действително превъзходна работа, която кучето е показало при утежняващи обстоятелства (виж условията за единодушно поставяне на 11 и 12 точки).

i) В съответствие със смисъла на развъдните изпитания оценката „отличен“ може да се дава само при дисциплините „Работа по следа“, „Използване на носа“ и „Претърсване с патица в обрасъл водоем“!

j) Ръководителят на съдийската група е длъжен, за всяка дисциплина, да установи средно число от точките на съдиите. Ако при това не се получи цяло число и ако след десетичната запетая числото и по-малко от половината се закръглява към по-малкото число и обратно – ако е повече от половината – се закръглява към по-голямото число.

II. Правилник за съюзните изпитания за изпитание за млади кучета (VJP)

§ 10 Общи положения

(1) Изпитанието за млади кучета (VJP) е развѣдно изпитание, при подготовката за което природно-унаследените ловни качества на младото куче трябва да бъдат събудени чрез съответната подготовка до такава степен, че да могат да бъдат оценени ползването на носа, желанието за работа по следа, търсенето, стойката пред дивеч и водимостта.

(2) На VJP се изпитват следните дисциплини:

Дисциплина	Коефициент
Работа по следа	2
Използване на носа	2
Търсене	1
Стойка	1
Водимост	1
Послушание	без
Устойчивост при изстрел	без

3) Трябва да бъдат установени:

а) Видът на преследване:

Лаене по следата, лаене на виждане, неустановено, мълчаливо преследване или безцелно облайване. Лаене по следата, лаене на виждане или мълчаливо преследване могат да бъдат оценени само на заек или лисица. Тъй като видът на преследване е важно за развѣждането и за ловното ползване качество би трябвало, по възможност, да бъде установено.

b) Лаенето, подадено на друг космест дивеч, също трябва да бъде отбелязан във формуляра за оценяване и подписан от съдията.

Безшумното проследяване на други видове дивеч трябва да бъде документирано в графата за бележки.

c) Поведението и нрава на кучето се наблюдават обстойно по време на цялото изпитание, записват се особеностите и се документират в свидетелството от изпитанието. Това се случва съгласно дефиницията на посочените качества (Приложение към VZPO, VGPO/VPSO, Определения на същността и поведението). Те са прикрепени към приложението на този Изпитен правилник.

d) Телесните отклонения (захапка, очи, тестиси и други груби телесни отклонения).

e) Проверка на идентичността (проверка на номера на татуировката или чипа)

4) Кучетата трябва да бъдат изпитани по всички дисциплини самостоятелно. На всяко куче трябва да бъде предоставена многократно възможност да прояви качествата си.

§ 11 Изпитни дисциплини

(1) Работа по следа

a) Работата по следа се изпитва по поета от кучето чрез носа следа на невидими или вече невидими за него заек или лисица. На водача е разрешено да води кучето си на повод по следата не повече от 30 м.

b) Трябва да бъдат оценени желанието за работа по следата и надеждността на работата по следата.

c) Желанието за работа по следа се разпознава по това как кучето се настройва за работа и при отчитане на съответните обстоятелства (особености на терена, климатични особености и

т.н.) намира следата, упорито и уверено я отработва и се стреми да я следва дори при трудни условия. За желанието за работа на кучето по следа се прави извод и по това дали след преследване на виждане и след изгубването от поглед на заека или лисицата, търси спокойно следата, намира я и я отработва или прекратява работа по нея, или преминава към хаотично търсене.

d) Надеждността на отработване на следата се разпознава по поведението на кучето и как то, като проява на устойчивостта на своята психика, показва желанието си за работа по следата (желание за намиране на плячката), т.е. преди всичко, дали при утежнени обстоятелства, в спокоен ход търси продължението на следата и се стреми самостоятелно и вярно да я следва.

e) При оформяне на оценката се дава превес на желанието за работа по следата, надеждността на работа по следата и трудността на условията пред дължината на следата. Куче, което при първите възникнали трудности веднага преустанови работа по следата (дори когато е работило дълго по следата), не може да получи на тази дисциплина оценка „Мн. добър“.

f) Работата по следата трябва да може да бъде наблюдавана по цялата ѝ дължина.

(2) Използване на носа

a) Чувствителният нос се показва по време на търсене преди всичко чрез честото намиране на дивеч, чрез далечното улавяне на миризмата и протяжки пред дивеча, чрез краткото маркиране на миризмата на лежанки на дивеч и понякога кратко маркиране на миризмата на птици (чучулиги).

b) При работа по следа трябва се обръща особено внимание на реакцията на кучето при загубване, кръстосване и при повторното ѝ намиране.

c) От тези наблюдения се формира общата преценка за показаната работа с носа.

(3) Търсене

Особена тежест при търсенето се отдава на желанието за намиране. При това търсенето трябва да бъде старателно и упорито. Търсенето предимно в „тръс“ може да бъде оценено най-много с „добър“ (7 точки).

(4) Стойка

а) Стойката като ловно качество се изразява в това, че пред намерения дивеч кучето прави стойка или ляга. Твърдост на стойката тук не се изисква. Трябва да се отдава значение на особените затруднения, които създава нустойчиво лежащ дивеч. Преследването на дивеча не се отчита за грешка. Кучета, за които се установи, че отминават дивеча без да го маркират не могат да издържат изпита.

б) Стойката пред космат или пернат дивеч се оценява равностойно. Стойката пред чучулиги, при изключителни обстоятелства, може да се отчете за поставянето на оценка.

(5) Водимост и послушание.

а) Водимостта се изразява в стремежа на кучето да поддържа връзка с водача си. Водимостта се проявява преди всичко в това как при вземане на повод и при освобождаване от повода, при търсене и стойка кучето търси зрителен контакт с водача си и дали се стреми да

възстанови връзката с водача си и при по-голямо отдалечаване. Особено важно за крайния извод е поведението на кучето след преследване на дивеч и дали се връща бързо и търси незабавно контакт с водача си или използва възможността за самостоятелно ловуване.

б) Послушанието се установява в хода на изпитанието. Оценки и точки не се дават. Послушанието се изразява в управляемостта на кучето по време на работа и дали изпълнява възприетата команда, подадена от водача. Не се изисква

послушание при контакт на кучето с дивеч. Кучета, които постоянно се стараят да избягат от въздействието на водача си, с което правят невъзможно изпитването им, а при определени обстоятелства, съответно, пречат на общото провеждане на изпитанието, не могат да издържат изпитанието и се изключват от по-нататъшно участие в изпитанието.

(б) Изпитване на устойчивост при изстрел

а) За изпитанието за устойчивост при изстрел, по време на търсене, в близост до всяко куче /изстрелно разстояние със сачми / по правило от водача, се възпроизвеждат минимум 2 изстрела от гладкоцевно оръжие /патрони със сачми/ в интервал от минимум 20 секунди. Ако при този опит поведението на кучето не може да бъде надеждно преценено след не по-рано от 30 минути изпитанието се повтаря.

При тестване на устойчивостта при изстрел в полето, реакцията на изстрела може да бъде изразена в различни форми (положителни/отрицателни). При оценяването на устойчивостта при изстрел се прави следното разграничение:

- Устойчивост при изстрел**
- Лека чувствителност при изстрел**
- Чувствителност при изстрел**
- Силна чувствителност при изстрел**
- Уплах от изстрел**

а) Устойчивост при изстрел: куче, което не показва негативна реакция от гърма на изстрела (плахост/страх) и продължава с радост своята работа (търсене).

б) Лека чувствителност при изстрел: куче, при което се наблюдава само най-общо трепване, без това да пречи на по-нататъшната му работа (търсене).

с) Чувствителност при изстрел: в случай, че кучето показва признаци на страх и търси закрила при своя водач като израз за страхливост, но в рамките на една минута продължава отново работа. Продължителната работа и бързината са повлияни негативно от изстрела.

д) Силна чувствителност при изстрел: в случай, че кучето показва признаци на страх и търси закрила при своя водач като израз за страхливост, и отказва да продължи работа, като стресът му продължава повече от една минута, става въпрос за силна чувствителност. Продължителната работа и бързината са повлияни негативно от изстрела.

е) Уплах от изстрел се наблюдава, когато изпитваното куче вместо да търси закрила при своя водач бяга надалеч и така излиза от въздействието на водача си.

ф) Силно чувствителните при изстрел, плашливите от изстрел, при ръкомахания, и от дивеч кучета не могат да издържат изпита. В интерес на развѣдната дейност, обаче, трябва да бъдат изпитани.

г) Ако при виждането на оръжието кучето не се отдалечава от водача си или не се отдалечава достатъчно се счита за „не изпитано“. Кучето не може да издържи изпитанието. Същото се отнася и за кучета, които отказват да продължат работата си, без да показват признаци на безпокойство след като са чули първия изстрел. Кучето не може да премине изпита в тези случаи. И в двата случая, в случай на съмнение, е възможно повторно изпитване на устойчивостта при изстрел най-рано след 30 минути.

(7) Констатации за същността и поведението на кучетата
Същността и поведението на кучетата се определят с помощта на приложението към този Правилник.

ПОМОЩНИ МАТЕРИАЛИ

Материалите от семинара за JGHV във връзка с промяна на правилниците за изпитания

Указания и важна информация за ръководителя на изпитанията/съюзния съдия относно подготовката/съвещанието на съдиите/оценяването на характера на кучетата (VJP).

Уважаеми главни съдии, съюзни съдии,
Скъпи приятели на работните ловни кучета,
Бих искал да Ви предоставя този документ за Вашата подготовка за изпитанията, особено за предстоящото изпитание за млади кучета (VJP). Тук съм синтезирал и обобщил най-важните точки от Правилника за изпитания за развъдна пригодност (VZPO) оценката на характера на кучето. Подредих ги съгласно § на VZPO, като пропуснах номерацията на подточките, тъй като те бяха частично съкратени. В някои случаи добавих лични коментари. При необходимост обаче винаги можете да направите справка в най-актуалната версия на Правилника за изпитания за развъдна пригодност (VZPO) от 2017 г.

Абсолютно важно: всеки съюзен съдия трябва да притежава валидната версия на Правилника за изпитания за развъдна пригодност (VZPO) от 2017 г, преди да започне да изпълнява дейността на съюзен съдия. Пожелавам на всички успех и правилна преценка в присъждането на оценки (предикати и точки) и моля, имайте предвид, че това е изпитание за заложби и че това са млади кучета, които могат да допуснат грешка. С нашите оценки/ изявления ние определяме бъдещето на кучетата – дали ще бъдат използвани за лов и разплод. Пожелавам Ви добри кучета, добри ловни терени и безпроблемно протичане на изпитанието.

> § 1. Общи положения

При всички изпитания се прилагат рамковите указания на Съюза на ловните работни кучета (JGHV) - виж приложението към този изпитен правилник.

Изпитанието за млади кучета (VJP) може да се провежда само през пролетта до 1 май включително, като задължително се спазват националните правни разпоредби.

Специално указание: Националните правни разпоредби са с приоритет пред Изпитния правилник на JGHV.

При VJP на една съдийска група могат да бъдат разпределени най-много 5 кучета.

> § 2. Допускане до участие

Допускането на кучета до участие в развѣдни изпитания се основава на устава и рамковите условия на JGHV.

> § 3. Записване за участие в изпитание за развѣдна пригодност

Записването за изпитание за развѣдна пригодност трябва да се извърши от собственика или от водача на съответното куче посредством актуалния формуляр №1.

Към заявлението се прилагат копие на **актуалното** родословно свидетелство и копия на удостоверенията за преминати преди това съюзни изпитания и получените отличия.

Важно указание: Моля, имайте предвид, че трябва да приложите копие на актуалното родословно свидетелство към Вашето заявление за участие, а в деня на изпитанието следва да представите оригинала (не копие).

Собственикът на записаното за участие куче трябва да е член на клуб, членуващ в JGHV.

Един водач може да води на едно развѣдно изпитание не повече от 2 кучета.

> § 4. Права и задължения на организаторите

Организиращите дадено изпитание клубове трябва да обявят в службата за водене на развѣдния регистър на JGHV, преди изтичане на срока за записване, датата и условията на

планираното изпитание, както и да изпратят обявата за публикуване в неговия печатен орган.

Организаторът трябва да определи ръководител на изпитанието, отговорен за неговата подготовка и провеждане. Ръководителят на изпитанието трябва да бъде вписан в актуалния списък на съдиите на JGHV **като съюзен съдия по съответните изпитни дисциплини**. Той има право при това изпитание да бъде в ролята на съюзен съдия.

> § 5. Съюзни съдии

Съюзните съдии трябва да са вписани в актуалния списък на съдиите на JGHV и **трябва да имат разрешение за съответните изпитвана дисциплина** (вж. § 6 (2) от Правилника за развѣдни съдии).

Във всяка съдийска група, за всяка изпитвана дисциплина, трябва да има най-малко 3-ма съюзни съдии.

Ръководителят на една съдийска група отговаря за своята съдийска група

и носи отговорност най-вече за

точното по смисъл и значение спазване на изискванията на правилника за изпитания.

След като съдийската група е съгласувала помежду си съответните преценки ръководителят ѝ или упълномощен от него съюзен съдия трябва да направи разбор и да обяви временните оценки на показаната от кучето работа на водача и другите участници от групата.

Важно указание: Съдийството трябва да бъде открито и съдията трябва да дава точни разяснения за работата на кучето и да обосновава своята оценка.

> § 6. Съвещание на съдиите

Преди началото на всяко изпитание трябва да се проведе съвещание на съдиите, по възможност **в присъствието на водачите**.

След приключване на изпитанието на всички кучета **трябва да се проведе заключително съвещание на съдиите, ако е**

поставена оценка „отличен“ (12 точки). Ръководителят на съдийската група трябва да обоснове това отличие в писмен вид.

Точките и резултатите от изпитанието, определени на съвещанието на съдиите за всяко едно куче, трябва да бъдат вписани и подписани от трима съдии, както и от ръководителя на изпитанието.

Важно указание: Ръководителят на изпитанието и тримата съюзни съдии са отговорни за верността на всички данни, вписани в свидетелството. (точки, констатации, забележки).

> § 8. Предписания в правилниците

Организиращият клуб носи съвместно с ръководителя на изпитанието пълната отговорност за спазването на правилника при провеждане на изпитанието.

Воденето на кучетата с дресировъчни помощни средства (дресировъчни нашийници и техни заместители) не е разрешено.

Водачите, притежаващи валидни ловни билети, трябва носят билетите си, както и своето оръжие и достатъчен брой патрони. От изпитанието могат да бъдат изключени кучета, без право на връщане на таксата за участие:

чиито водач вреди на репутацията на Съюза на ловните работни кучета преди, по време и след изпитанието (напр. нарушение на ловните правила, проявяване на нехуманното отношение към животните, обида на съдиите или членовете на клуба, изпълняващи дадена дейност и др.).

> § 9 . Провеждане на изпитанието

Оценки и работни точки

За постиженията на всяко куче съюзните съдии трябва първо да определят оценката. Тъй като природните заложби при младото куче при различни ситуации често се проявяват по различен начин, за оформянето на окончателната преценка служи цялостно придобитото впечатление с отчитане на

възрастта и нивото на обучение на кучето. Едва след това, в рамките на оценката, следва оценяване с точки.

Изпитанието е преминато успешно, когато кучето е получило най-малко удовлетворителен (3 точки) (работни точки) по всички дисциплини.

Изисквания за единодушно поставяне на 11 и 12 точки при изпитания за развъдна пригодност:

При даването на 11 или 12 точки трябва да се спазват определени предписания и разпоредби, като тук бих желал да спомена накратко само най-важните детайли, които са релевантни за VJP изпитанието.

Оценката „отличен“ (12) точки може да се дава само ако най-малко още една работа на кучето е оценена с оценка „мн.добър“ с най-малко 10 точки. Ако по време на изпитанието, преди или след това, кучето бъде оценено в една или повече дисциплини с по-нисък резултат, 12 точки не могат да се дават. Работа по следа: Оценка „отличен“ = 12 точки

12 точки трябва да се дават само тогава, когато дадено куче работи концентрирано по следа, която заради съществуващите трудности на терена, с отчитане на времето на нейното престояване, е трудна за работа, и кучето е показало най-малко още една работа по следа, която е била оценена с 10 или повече точки.

Работа по следа: Оценка „много добър“ = 11 точки

11 точки могат да се дават само за действително концентрирана, изразително подчертана от желанието за проследяване на следата и на нейното надеждно следване, работа на кучето по следа, преминаваща през променящи се условия на терена, чиято дължина трябва да е в съответствие с трудностите на терена. Поставянето на 11 точки изисква потвърждение на това над средно ниво качество чрез минимум още една работа, оценена с „мн.добър“. По-слаби оценки в хода на изпитанието изключват поставянето на 11 точки.

Използване на носа: оценка „отличен“ = 12 точки
12 точки трябва да се дават само за необикновено и изключително използване на носа. Улавянето с носа от много голямо разстояние на миризмата на различен вид дивеч, птици, стари следи и т.н. могат да бъдат ценни индикации. Кучето трябва многократно да докаже своето отлично използване на носа.

Използване на носа: оценка „много добър“ = 11 точки
11 точки могат да се дават само тогава, когато при работа на поле, кучето многократно покаже убедително използване на носа.

Търсене: оценка „много добър“ = 11 точки
11 точки могат да се дават само тогава, когато кучето търси старателно, уверено и упорито и при това изразително дава да се разбере, че иска да намери дивеч.

Стойка: оценка „много добър“ = 11 точки
Това ценно качество на стойката кучето трябва да потвърди най-малко още веднъж с оценка „мн.добър“. Ако в хода на изпитанието при друга възможност за стойка кучето бъде оценено с по-ниска оценка не може да получи 11 точки.

Водимост: оценка „много добър“ = 11 точки
11 точки могат да бъдат давани само тогава, когато при работа на поле кучето поддържа много добър контакт със своя водач постоянно, дори от по-голямо разстояние, като при това дава възможност да се оценят всички положителни елементи на добрата водимост.

> § 10 Общи положения

Изпитанието за млади кучета (VJP) е развъдно изпитание, при подготовката за което природно-унаследените ловни качества на младото куче трябва да бъдат събудени чрез съответната подготовка до такава степен, че да могат да бъдат оценени ползването на носа, желанието за работа по следа, търсенето, стойката пред дивеч и водимостта.

Трябва да бъдат установени:

Видът на преследването (лаене по следа, лаене на видим дивеч, неустановено, мълчаливо преследване или безцелно облайване) следва да бъде определен.

Преследването с лаене по следа, лаене на видим дивеч, както и мълчаливото преследване може да бъде установено само при лова на зайци или лисици. **Мълчаливото преследване на друг космат дивеч следва да бъде документирано в графа „Забележки“.**

Начинът на определяне на вида на преследване не се е променил в новата версия на VZPO и следва да се документира както до сега, единствената новост е, че оттук нататък „мълчаливо преследване“ на друг окосмен дивеч следва да се отбележи в графа „Забележки“. Важно указание: **Моля, имайте предвид, че изпитваме много млади кучета!**

Идентичност (проверка на татуировките и чип-номерата)

Важно указание: Ако е възможно, определете самоличността на кучето преди изпитанието, а това може да бъде направено само от съюзния съдия на съдийската група.

> § 11 Изпитни дисциплини

Важно указание: Новостите в изпитните дисциплини са маркирани в червено и шрифтът е удебелен и подчертан.

Работа по следа:

Работата по следа се изпитва по поета от кучето чрез носа следа на невидими или вече невидими за него заек или лисица. Трябва да бъдат оценени желанието за работа по следата и увереността при работата по следа. Желанието за работа по следа се разпознава по това как кучето се настройва за работа и как намира следата като се вземат предвид съответните обстоятелства (особености на терена, климатични особености и т.н.), как упорито и уверено я отработва и се стреми да я следва дори при трудни условия.

При оформяне на оценката се дава превес на желанието за работа по следата, надеждността на работа по следата и трудността на условията пред дължината на следата.

При оценяването на няколко отработени следи следва да се вземе предвид общото впечатление, а не да се изчислява средно аритметично от всички следи.

Използване на носа:

Чувствителният нос се показва по време на търсене преди всичко чрез честото намиране на дивеч, чрез далечното улавяне на миризмата на дивеч, чрез краткото маркиране на миризма на лежанки на дивеч и понякога кратко маркиране на миризмата на малки птици и при използването на носа трябва да се наблюдава реакцията при загуба, преминаване или повторно намиране на един и същ дивеч.

Търсене:

Особена тежест при търсенето се отдава на желанието за намиране. При това търсенето трябва да бъде усърдно, бързо, трайно приспособено към терена, и трябва да обхваща големи райони. При VJP не се очаква от кучетата да търсят целенасочено и систематично.

Стойка

Стойката като ловно качество се изразява в това, че пред намерения дивеч кучето прави стойка или ляга. Твърдост на стойката тук не се изисква. Трябва да се отдава значение на особените затруднения, които създава неустойчиво лежащ дивеч. Кучета, за които се установи, че отминават дивеча без да го маркират не могат да издържат изпита. Стойката пред космат или пернат дивеч се оценява равностойно. Стойката пред чучулиги, при изключителни обстоятелства, може да се отчете за поставянето на оценка.

Водимост и послушание

Водимостта се изразява в стремежа на кучето да поддържа връзка с водача си. Водимостта се проявява преди всичко в това как при вземане на повод и при освобождаване от повода,

при търсене и стойка кучето търси зрителен контакт с водача си и дали се стреми да възстанови връзката с водача си и при по-голямо отдалечаване.

Послушанието се установява в хода на изпитанието. **Поставя се оценка за послушание (много добър, добър, достатъчен, недостатъчен), но работни точки не се дават.** Послушанието се изразява в управляемостта на кучето по време на работа и дали изпълнява възприетата команда, подадена от водача (чрез свирене или повикване). Не се изисква послушание при контакт на кучето с дивеч. **Кучета, които получават оценка „недостатъчен“, тъй като постоянно се стремят да избягат от влиянието на водача си, с което правят невъзможно изпитването им, а при определени обстоятелства, съответно, пречат на общото провеждане на изпитанието, не могат да издържат изпитанието и се изключват от по-нататъшно участие в изпитанието.**

Важно указание: Не се изисква послушание при контакт на кучето с дивеч. Терминът „контакт с дивеча“ се отнася както за видимия, така и за подушения или акустично възприет дивеч.

Устойчивост при изстрел

Важно указание: По възможност изпитанието за устойчивост при изстрел трябва да се проведе сутринта на първия или втория изпитен ден. По принцип изпитанието за устойчивост при изстрел следва да се проведе по време на търсенето.

Оценка се устойчивостта при изстрел, а изпитната дисциплина е „Търсене“. Чувствителността при изстрел е негативна реакция от гърма на изстрела, която **може да повлияе негативно върху темпото на търсенето и да ограничи района.** **Тази негативна реакция може да се прояви в различни степени.**

За изпитанието за устойчивост при изстрел, по време на търсене, в близост до всяко куче (изстрелно разстояние със сачми) по правило от водача, се възпроизвеждат минимум 2

изстрела от гладкоцевно оръжие в интервал от минимум 20 секунди. Ако при този опит поведението на кучето не може да бъде преценено правилно след не по-рано от 30 минути изпитанието се повтаря.

Когато се тества устойчивостта при изстрел в полето, реакцията при изстрела може да бъде изразена в различни форми (положителни / отрицателни). При оценяване на устойчивостта при изстрел се прави следното разграничение:

Schussfest

Лека чувствителност при изстрел

Чувствителност при изстрел

Силна чувствителност при изстрел

Уплах от изстрел

Кучетата със силна чувствителност или уплах при изстрел не могат да издържат изпита. В интерес на развълнатата дейност, обаче, трябва да бъдат изпитани.

Ако при виждането на оръжието кучето не се отдалечава от водача си или не се отдалечава достатъчно се счита за „не изпитано“. **Същото важи и за кучета, които дори без признаци на безпокойство след първия изстрел отказват да продължат да работят.** В този случай кучето не може да издържи изпитанието.

Не се разрешава повторение на изпитването за устойчивост при изстрел при ясно изразено поведение на кучето.

Важно указание: В случай, че поведението на кучето не е еднозначно, изпитанието може да бъде повторено най-рано 30 минути след първия изстрел, като всички предходни оценки вече не важат.

Приложение към VZPO/VGPO/VPSO за установяване на нрава на кучето по време на изпитанието

В допълнение към определянето на заложбите и постиженията на нашите ловни кучета, разпознаването и документирането на основните и поведенчески черти е от изключително значение, особено за отглеждането на високопроизводителни и ловни

кучета с устойчив характер. Съюзните съдии носят най-голяма отговорност при оценката на поведенческите черти /нрава/ на кучето. Определенията по-долу трябва да бъдат взети предвид и приложени при оценката на характера и поведението.

Характерът и поведенческите черти на кучетата трябва да се наблюдават обстойно по време на цялото изпитание и да се протоколират в свидетелството.

Характерът и поведенческите черти на кучето се наблюдават както при проверката на чип-номера/ татуировката, така и при проверката за физически недостатъци (дефекти на ухапката, очни дефекти, дефекти на тестесите и други груби физически дефекти), както и по време на целия период на изпитанието. Трябва да се отбележат всички форми на безпокойство, уплах или агресивност към хора и кучета, както и нервност или прекалена страст, но и безразличие.

Освен това следва да бъдат записани и всички позитивни поведенчески черти като спокойствие, баланс, самоувереност и социална съвместимост.

Кучетата, които не могат да бъдат за физически недостатъци поради тревожност, агресивност и т.н., както и кучета, които се страхуват да бъдат докосвани, не могат да преминат теста. Те обаче трябва да бъдат тествани в интерес на развълнатата дейност, с изключение на работата във вода. Агресивните кучета могат да бъдат изключени от по-нататъшните етапи на изпитанието.

Важно указание: Формулярът за установяване на характера и поведенческите черти е преработен наново и всеки съюзен съдия следва да се запознае с него. Винаги сме правили оценка на характера /нрава/ на кучетата и сме я документирали. Но новите констатации показват и положителните поведенчески черти на кучетата. Моята голяма МОЛБА е следната: Нека всички имаме предвид, че на VJP оценяваме млади кучета, и нека при общуването ни с тях се водим от мисълта да открием най-подходящото куче за

разплод и лов. При оценката на нрава на кучето не трябва да се фиксираме върху негативните черти.

В свидетелството следва да се обозначат следните особености на характера, като могат да се избират по няколко описания, за да се оцени по точно нрава на кучето:

Темперамент

апатичен/флегматичен

спокоен/балансиран

жив/енергичен

неспокоен/нервен/прекалено оживен

Самоувереност

e) самоуверено

f) плашливо/несигурно

g) страхливо

Социално поведение

h) добро социално поведение

i) агресивно към хора

j) агресивно към себеподобни

Друго

k) не желае на бъде докосвано

l) избягва контакта с хора

Важно указание:

От областите темперамент, социално поведение и самоувереност следва да се избере по една характеристика и да се документира в свидетелството, като е възможно да се избират повече характеристики за по-точно описание: